

1587

ORIGINAL IS
DIFFICULT TO READ

1784 *Vla. Bloem No. 467*
Bloem
B E K L A G 423,

E E N E R

= v. A. X
1587

GELDERSCHE JUFFER,

IN EENE DER

ONGESTERKTE STEDEN,

Bij HET INRUKKEN EN WEGJAGEN, VAN
EEN CORPS VIJANDELIJKE HUSSAAREN

M. H. K.
Te H A R D E R W I J K,
B I J E V E R T T I J H O F F,
Boekdrukker in de Akademiestraat, 1784.

B E K L A G

424.

E E N E R

G E L D E R S C H E J U F F E R .

*****

NB. De drukker dezes erkent gene exempllaaren voor echt;
dan die aldus met zijne eigene hand getekend zijn:

E. Sylliff

A i mij! daar komt 't geroep; daar hebje de Croaten:
O schrikkelijke nacht! Mijn brave Tante kruip,
Hier onder 't ledikant. Ik zal u niet verlaten;
Op 't zien des woesten troeps, kreegt gij ras stuip, op stuip.

* *

Ach, weê! daar vliegt een keerl, op onze huisdeur aan?
Ik hoor alree 't geklits van 't zweerd: ik hoor de trom,
'T is met de Burgerij; 't is met de stad gedaan:
Daar ginfeh loopt een Ulaan met ijsfelijk gebrom.

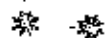
* *

Staâ op, mijn lieve Broer! waar is de meid, en knecht?
Is hier geen ligt, of vuur? of zijn zij allen buiten?
Geeft ietwes voor den schrik; geeft Hoffmans dropp'len, legt,
De oude Vrouw te bed. Wij zullen 't venster sluiten.

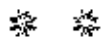
A 2

Drie

Drie koffers voor de deur! de kaars weer uitgedaan!
 Dan ziet de vent geen licht! Dan is 't vergeeffsch geklopt,
 „ Hier is geen volk of fchat. 'T is op een kar gelaân,
 „ 'T is alles voordgevlugt; of in een put gestopt!

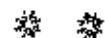
Ach, Broertje, was het volk thans dapper en gewapend;
 Ach, Broeder, was de gragt thans breed en wat gesterkt!
 Te vooren was men blind; te vooren was men slapend!
 Och had men, toen ter tijd, wat beter opgemerkt!

Mijn buurman, hoorje niet? waar benje, goede man?
 Of zijt ge weggevlugt? nu huisdeur zie ik open.
 Ach jaa! de man is weg. Al, wie ons helpen kan,
 Is in zijn huis ter schuil: 't schandlijk weg gelopen.

Daar zullen nu een troep, van vijfmaal vijf hoezaaren,
 Vermoorden maagd en vrouw? uitplundren onze stad.
 Wel duizend dappre mans, die rappe Voerluij schaaren,
 Met al het Vischiers volk, verkiezen 't haazepad!

Straks raakt de stad in 't vuur, en brandt zelfs 't raadhuis af.
 Zulk vee verschoont geen Kerk, of Akademiezaal.
 Die schoone nieuwe Munt! 't brandt alles weg als kaf,
 Het Weeshuis, Schooġgebouw, Musiekzaal, al te maal.
 Mij

Mijn Broeder is een man, zoo braaf als edelmoedig:
 Hij meende 't al ten best: verborg geen sentiment,
 Dat zijner waardig was; maar dagt: het was te spoedig
 Om wapening verzogt. Des Burgers element

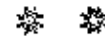
Was handlen, neering doen: liet daaglijks exerceeren
 Stond goed een legerknecht, maar geen en stcedeling:
 Ook hoord' 'er zoo veel toe, de wapens te hanteeren:
 Marscheerend als zoldaat. Die staat was te gering.

En 't heele huis bestaan, de neering ging te niet;
 Dat kostlijk uniform betoverde wel 't oog,
 Maar was 't ruvien van 't huis: het geld vloog in 't riet,
 Met d'afgetrokken scheut: die 't anders zei, die loog.

Maar werwaards voert mij 't hart! Dit is thans dwaaze praat,
 Mijn onde Tante trilt, en niets komt hier te pas,
 In 't angstigst tijdsgewricht: mijn Broer ziet nu te laat,
 Dat Burgerwapening hier onontbeerlijk was.

Dat Burgerwapening niet streed met burgerwerk;
 Dat 't nijvrig AMSTERDAM het tegendceel ons leerde;
 Dat alles had zijn tijd, dat alles had zijn perk;
 Dat 't naarstig overleg ligt al die schade weerde.

Dat burgerwapening geen zwaare kosten vroeg;
 Dat snaphaan, bajonet, met zabel en patroontas,
 En Burgeruniform, zig zoo veel niet bedroeg,
 Als meenig burgerfinul, dien men weleer gewoon was:

* *

Maar 't is nu al te laat. Had ik zulks eer gedagt,
 'K had meê mijn best gedaan, voor onze stad en volk,
 Ter Burgerwapening. Dan had ik dezen nagt,
 Geen zabelhouw gevreesd, of Turkschen moorders dolk.

* *

Dan had ons burg' ren trom, op 't naderen dier wreedten,
 Aanstonds alarm gemaakt: dan waar ons volk gewekt;
 En 't vaandel uitgerold: de trommel hier ter stede,
 Had vreez' en schrik verspreid: had ons tot heil gestrekt.

* *

Dan had zulk boos gespuis, op 't dommen van de trom,
 Zig ijlings weggepakt, en op de vlugt begeeven,
 En Pallas edel kroost, op 't hooren van 't gebrom
 Den Steedling bijgestaan, die boozen meê doen beeven:

* *

Door 't oopen van de poort, en 't schieten op dien hoop,
 Met duizend kogels, en het knettren der granaaten,
 Dan waar 't Hoezaaren volk gestreeken op de loop:
 En hadden dezen oord al knersfende verlaaten.

Maar

Maar Tante, ik grijpmoed; ik hoor een vreugdgedruisch:
 Eên vaandel rukt daar aan: 'k weet zelf niet, wat het is,
 'T is geen Croaaten volk; 't is niet van dat gespuis:
 Het lijkt een Burgervaan: wel zeker en gewis!

* *

Een vaandel van den Staat. Wat?--- zijn hier dan zoldaatn,
 Gezonden van den Prins; tot ontzet dezer stad:
 Of is 'er zoo veel volks, 't geen 't leger kon verlaaten,
 Om ons te redden?--- Neen--- zij komen van het pad,

* *

Het geen naar deze plaats van Elburg leidt langs zee,
 O jaa! 't lijkt Geldersch-volk, gewapend, dappre helden!
 Met vaandel, en trompet: die hebben veelligt meê,
 In dezen nacht gewaard, langs strand of heikle-velden.

* *

Zoo sprak de teedre maagd: en, ziet een Waaker komt,
 Die stand hield in de wagt, zijn hoefslag niet vergeeten,
 Die, ondanks 't naar gehuil, daar alles raast en bromt
 Nog, onder het Stadhuis, bleef trillend neergezeeten.

* *

Hij roept het nachtuur uit, met 't luidste vreugd gejuich,
 En schreeuwt: „ het doodsgevaar is over, 't is verdweenen,
 „ Het dappre Hattens-volk, dat maakte dit gedruisch,
 „ Dat is tot onzer hulp; dat is tot hulp verscheenen.

„ Reeds

- „ Reeds gistren morgen trok dat heir , op Hattem aan,
 „ Straks floeg de burger trom , alarm , alarm , alarm!
 „ En alles kwam op 't sprong , tot dat 't was afgedaan ,
 „ Schier in één oogenblik , zoo warm , zoo warm , zoo warm.

- „ Het moordpak rukt daar op , met poek en trom en fluit ,
 „ Den weg naar Elburg op , daar 't al begon te beeven ;
 „ Van wapens onvoorzien : het waar met Elburg uit ,
 „ Had niet dit Hattems-volk , daar eenigen doen sneeven ;

- „ Van der Hoezaaren troep : toen koozen zij de vlugt .
 „ De ruime heide op , en vloogen op een draf ,
 „ Uitstroopend Dorp en schuur ; tot dat zij bij gerugt
 „ Iets hoorden van deez' stad , en op haar kwamen af :

- „ Maar Hattems Burgerij , zoo fiks en wel gewapend ,
 „ Viel 't in , of H.....k ook raaken mogt in nood ,
 „ En trokken herwaards op , en vonden ons wel slaapend ;
 „ Maar redden nog de stad , uit d'armen van den dood :

